

Indhold

- **Kort og godt om konflikten**
- **Danmarks rolle i tamilernes fred:**
- **Fred på Sri Lanka**

Dansk Sammenslutning af Tamilske foreninger

டென்மார்க் தமிழ் அமைப்புகளின் ஒன்றியம்

Danish Federation of Tamil Associations

Strandvej 42 , 5700 Svendborg , Denmark . telefon/fax : (45) 62217578

Foreningen:

Dansk Sammenslutning af Tamilske Foreninger blev stiftet den 3. januar 1998.

Foreningen blev stiftet af en gruppe tamiler og danskere.

Foreningen konstituerede sig med en formand, næstformand og sekretær.

Efter konstitueringen drøftedes foreningens vedtægter, de blev herefter forelagt en advokat til færdiggørelse.

Foreningen har følgende formål:

At oplyse om situationen på Sri Lanka.

At påvirke situationen på Sri Lanka gennem kontakter til beslutningstagere i DANMARK – herunder politikere og alle organisationer, der støtter humanitære formål, kæmper for menneskerettigheder og yder nødhjælp, samt andre relevante organisationer.

At anvende indkomne midler til at støtte humanitære formål på Sri Lanka.

At anvende indkomne midler til at støtte tamiler i Danmark, når der er påtrængende behov herfor - herunder yde hjælp til tamilske kvinder i Danmark, der er kommet i en vanskelig situation, de selv er ude af stand til at klare.

Uddeling af støtte efter ovenstående formålsbestemmelser sker efter bestyrelsens frie skøn.

D.S.T.F. arbejder for at tamiler og danskere kan mødes i gensidig respekt og forståelse.

D.S.T.F. arbejder for at herboende tamiler integreres i det danske samfund i respekt for deres kulturelle baggrund.

D.S.T.F. arbejder for international forståelse ved at afholde arrangementer på tværs af kulturforskelle, så tamiler og danskere finder sammen i et kulturmøde.

D. S. T. F. blev oprettet efter udrensningen af tamilerne i Jaffna. Mange, både tamiler og danskere, havde fulgt med i de tragiske begivenheder og mente, at tiden nu var inde til aktivt at medvirke til at skabe fred på Sri Lanka.

For at overholde foreningens formål har vi afholdt konferencer og demonstrationer for at oplyse politikere, nødhjælpsorganisationer, vore medier m.fl. om de faktiske forhold på Sri Lanka. Herunder ikke mindst de grove krænkelse af tamilernes menneskerettigheder, som hele tiden finder sted.

D. S. T. F. har arrangeret en stor demonstration til Christiansborg, hvor 3000 tamiler fra hele Danmark deltog. Vi demonstrerede mod Sri Lankas regering og for tamilernes ret til selvbestemmelse. Ved demonstrationen deltog talere fra ind - og udland inkl. politikere fra Christiansborg.

D.S.T.F. har afholdt en konference på Borups Højskole i København. Her var hovedtemaet også tamilernes ret til selvbestemmelse, ligesom der blev fremlagt mange vidnesbyrd om de alvorlige krænkelse af menneskerettighederne mod tamilerne på Sri Lanka.

Blandt de mange deltagere i konferencen var prominente personer fra ind - og udland.

Dansk Sammenslutning af Tamilske foreninger

டென்மார்க் தமிழ் அமைப்புக்களின் ஒன்றியம்

Danish Federation of Tamil Associations

Strandvej 42 , 5700 Svendborg , Denmark . telefon/fax : (45) 62217578

Fra Danmark deltog bl.a. formanden fra Amnesty International og forhenværende statsminister Anker Jørgensen.

Af andre arrangementer kan fremhæves, at flere er afholdt på Rådhuspladsen i København og andre afholdt i flere byer rundt om i landet.

Emnerne har rakt fra oplysning om de 400.000 tamiler der i 90.erne blev fordrevet fra Jaffna og til den i dag aktuelle tak for hjælpen efter tsunami katastrofen.

Vi har udbredt oplysningerne om de faktiske forhold på Sri Lanka i radioudsendelser og på tv. ligesom flere af D.S.T.F. s bestyrelsesmedlemmer har givet interviews i flere af landets aviser. Desuden har vi medvirket i oplysningsarbejdet omkring integrationsprocessen i Danmark.

Med oprettelsen af D.S.T.F.s hjemmeside håber vi på et positivt samarbejde med tamilske og danske foreninger.

Paraplyorganisationen D.S.T.F. vil fortsat arbejde for fred på Sri Lanka.

Foreningens hjemmeside – www.dstfdenmark.dk

Med venlig hilsen

Maheswaran Ponnampalam
Formand

Dorrit Bruselius
Sekretær

Kort og godt om konflikten

- Øen havde tre forskellige kongeriger før europæernes besættelse. Der var et tamilsk kongerige som regerede de nordlige og østlige dele af Øen. Andre to kongeriger var singalesiske og regerede resten af øen.
- Begge de store singalesiske partier (UNP og SLFP) har været og er fortsat i en vis udstrækning "familie"- partier.
- Det skal pointeres at den til enhver tid siddende regering, premierminister og præsident altid har været singalesere.
- Bl.a. ophævelsen af en række mindretalsrettigheder fik flere af de tamilske partier til at slutte sig sammen i Tamil United Front, TUF, som i 1976 skiftede navn til Tamil United Liberation Front, TULF med et samtidigt krav om oprettelsen af et selvstændigt land for tamilerne, Tamil Eelam. Partiet fik en jordskredssejr og blev for første gang største oppositionsparti i Sri Lankas parlament.
- Blandt de seks store modstandsbevægelser fik LTTE langsomt henover årene stadfæstet sin dominans blandt tamiler. Dette skete bl.a. på baggrund af dens lederskab, målrettethed, disciplin, handlekraft og høj moral (som gav anerkendelse blandt tamiler) og Indien støttede LTTE og andre grupper, efter sigende også i form af våbenleverancer.
- Chandrika Kumaratunga blev i 1994 valgt med et overvældende flertal på 63% af de afgivne stemmer. Traditionen tro stemte flertallet af tamiler på hende, da hun under valgkampagnen lovede fredsforhandlinger med tamilernes modstandsbevægelse, LTTE.
- Nyt parlamentsvalg i december 2001, hvor oppositionspartierne vinder komfortabelt og igen kan danne regering under ledelse af det største parti, UNP, og igen med Ranil Wikremasinghe som premierminister. Her stemmer tamilerne sædvanen tro på Ranil Wikremasinghe, da han giver valgløfte om fredsforhandlinger. LTTE opfordrer tamilere til at stemme på fredskandidaten.
- Allerede ved det første møde i september 2002 i Bangkok kom et meget afgørende gennembrud, idet LTTE nu erklærede, at man ville kunne acceptere at få "substantiel autonomi", og at kravet om dannelsen af en selvstændig stat kun ville være en "allersidste udvej", hvis kravet om autonomi og selvbestemmelse ikke kunne opfyldes. LTTE har siden da holdt fast i denne strategi.
- Især angrebene på den strategisk vigtige militærbase (Elefantpasset) i 2000 og angrebet på Sri Lankas militære og civile lufthavn i 2001 bragte Sri Lanka til en erkendelse af, at en militær løsning ikke kunne påtvinges over for tamilere. Og efter terrorhandlingerne i USA den 11. september 2001 mistede det internationale samfund viljen/ lysten til at adskille egentlige frihedskampe og deciderede terroraktioner. Derfor besluttede LTTE at tiden nu var inde til at vise, at de er seriøse og gerne vil indgå i politiske forhandlinger, samt de så det som et passende tidspunkt for at vise omverdenen, at de er bevæbnede for at beskytte deres befolkning.
- Den tamilske modstandsbevægelses udspil af oktober 2003 om en midlertidig administration har således i første omgang lidt samme skæbne som tilsvarende

tidligere forsøg på at indgå en aftale herom. De tidligere forsøg, i 1987 under en UNP regering, og i 1995 og 1996 under en PA regering, og forslaget fra UNF regeringen tidligere i 2003 strandede alle på modsatrettede interesser: **En centralistisk holdning hos regeringen, og hos LTTE et ønske om decentral magtudøvelse.**

- Vi tamilere var en selvstændig nation, og vi ville have vores selvstændighed tilbage. Vi har vores eget territorium, eget sprog, egen historie og kultur. Ikke nok med det, vi har kontrol med 65% af tamilske territorier.
- Vi vil ikke være afhængige af nogen. Vi kan og vil selv kæmpe vores kamp.
- Vi forventer og ønsker politisk og moralsk opbakning til vores kamp.
- Vi forventer at tamilernes repræsentanter, LTTE, behandles med samme status som Sri Lanka.
- Sri Lanka træner og bevæbner tamilske paramilitære grupper, der foretager drabene, som ser ud som LTTE's handlinger.
- Vi ønsker det internationale samfunds anerkendelse af vores ret til selvbestemmelse.
- Der er ingen LTTE repræsentation i Danmark, men der er en meget stor gruppe tamiler der støtter dem.
- Singalesisk taktik har altid været at trække fredsforhandlingerne ud, ligesom de aldrig har formået at overholde de indgåede aftaler. Singaleserne har aldrig taget forhandlingerne med tamilerne alvorligt, derfor er forhandlinger altid mislykkedes.

Danmarks rolle i tamilernes fred:

Tamilerne i Danmark er utrolig glad for dansk deltagelse i det nordiske observatør-korps. Samtidig bruger Danmark adskillige millioner kroner til udvikling på Sri Lanka. Det er en åben hemmelighed at Sri Lankas efterretningstjeneste arbejder på at sabotere fredsforhandlinger på Sri Lanka. Til det formål udnyttes nogle paramilitære grupper (navnlig Karuna gruppen, EPDP). Disse paramilitære grupper har deres folk som arbejder i Danmark. De driver hjemmesider for disse grupper.

Det er dem som stod frem i medierne i Danmark og påstod at tamilerne bliver tvunget til at give et bidrag til deres modstandskamp i deres hjemland. I forhold til denne påstand har Dansk Sammenslutning af Tamilske Organisationer, DSTF, åbent opfordret i medierne at personer, der føler sig truet af såkaldte 'tigre', skal gå til politiet. DSTF som repræsentant for tamiler i Danmark, nævner altid overfor tamiler, at danske love skal overholdes til punkt og prikker.

DSTF anbefaler følgende:

- At Danmark ikke skrider til handlinger, der kan skabe mulighed for en forværring af situation i Sri Lanka.
- At Vi ønsker fortsat, at Danmark spiller sin rolle som neutralt land i forhold til konflikten på Sri Lanka og fortsat støtte fredsinitiativet.
- At Vi mener et forbud mod vores modstandsbevægelsen i Danmark og i EU vil få alvorlig konsekvens for våbenhvilen.

Derfor appellerer vi indtrængende til ikke at tage skridt til et forbud mod vores modstandsbevægelse, LTTE – hverken i Danmark eller i EU. Vi vil også anmode om at have dialog med os hver gang, der opstår et alvorligt problem i forhold til tamiler.

Fred på Sri Lanka

Fred på Sri Lanka her og nu – om end skrøbelig!

Der er i dag våbenhvile på Sri Lanka.

Freden har således formelt varet siden 2002.

Den kom i stand på norsk initiativ.

Med baggrund i en ny regeringsdannelse på Sri Lanka i februar 2002 lykkedes det ved norske mægling at få indgået en våbenhvileaftale mellem den Singalesiske regering (UNF – regeringen) og Tamilernes modstandsbevægelse (LTTE), at indgå en våbenhvile. Aftalen, der blev underskrevet d. 23. februar 2002, omfattede bl.a. rekruttering og udsendelse af et nordisk våbenhvileobservatørkorps, kaldet Sri Lanka Monitoring Mission, SLMM.

Våbenhvileaftalen har i det store og hele holdt siden indgåelsen i februar 2002. SLMM har aktivt medvirket til dette, men har dog også flere gange måtte gå ind i overtrædelser af aftalen som er sket på begge sider af konflikten.

Frem til april 2003 gennemførtes 6 forhandlingsrunder mellem UNF-regeringen og modstandsbevægelsen, fortsat med Norge som mægler. De 6 runder blev afholdt både i Asien og i Europa.

Allerede ved det første møde i september 2002 i Bangkok kom et meget afgørende gennembrud, idet modstandsbevægelsen nu erklærede at man ville kunne acceptere at få "substantiel autonomi", og at kravet om dannelsen af en selvstændig stat kun ville være en "allersidste udvej", hvis kravet om autonomi og selvbestemmelse ikke kunne opfyldes. Modstandsbevægelsen har siden da holdt fast i denne strategi.

Våbenhvilen er Skrøbelig.

På begge sider af konfliktens parter har der været kræfter der har presset fastholdelsen af konflikten. På den Singalesiske side har der været grupper der har ønsket en hård kurs overfor Tamilernes ønske om at få "substantiel autonomi". Modsat har der på den tamilske side været kræfter (såkaldte paramilitær enheder som styres af Sri Lankas efterretningstjeneste) der har anvendt voldelige metoder i forsøget på at sabotere fredsforhandlinger.

Der er aktuelt behov for at verdenssamfundet aktivt griber ind i konflikten og presser begge parter til at fastholde våbenhvilen og få den omsat til en varig fred.

Hvad er baggrund til de mange årtiers krise og krig på Sri Lanka?

Krisen og borgerkrigen trækker bånd tilbage både til de sidste 25 års krig, men også længere tilbage til en oplagt diskriminering af de tamilske befolkningsgrupper i løbet af de første 20 år efter uafhængigheden, og inden da af en forfordeling af det tamilske mindretal frem for det singalesiske flertal af den britiske kolonimagt.

Krisen er således basalt set resultatet af kortsigtede løsninger på etniske og sociale problemer, som ingen tilsyneladende har haft tilstrækkelig vilje til at få løst endegyldigt.

Der var et stort potentiale for indenrigspolitisk stabilitet i forbindelse med Ceylon senere Sri Lankas selvstændighed i 1948.

Ceylon, senere Sri Lanka, har siden selvstændigheden i en vis forstand været præget af stor politisk stabilitet i form af et topartisystem, forstået på den måde at landet har været regeret af et af to dominerende partier, UNP og SLFP, begge partier med basis i de singalesiske befolkningsgrupper.

Fra 1948 til 1956 havde UNP magten. Fra 1956 til 1965 regerede SLFP. 1965-70 var det så igen UNP, som sad ved regeringsroret. Disse skift mellem de to store partier er fortsat frem til i dag.

Ingen af de to partier har kunnet demonstrere nogen stor støtte fra de tamilske grupper. Som eksempel herfor kan anføres at de to partier i den tamildominerede nordlige provins kun fik ca. 9 % af de tamilske stemmer ved parlamentsvalget i 1977. UNP fik 8 % af disse stemmer, SLFP kun beskedne 1 %.

Netop ved den manglende vilje efter selvstændigheden i 1948 til at tage hensyn til den tamilske befolkning efter selvstændigheden lægges grunden til konflikten der 25 år senere udvikler sig til en krig. En krig der er resultatet af kortsigtede løsninger på etniske og sociale problemer, som ingen tilsyneladende har haft tilstrækkelig vilje til at få løst endegyldigt. De 25 års optakt til krigen kommer af en øget diskriminering af den tamilske befolkning.

Eksempler på diskrimineringen af tamiler i forlængelse af selvstændigheden

Med de to store partiers dominerende rolle og med deres udprægede singalesiske basis var grobunden skabt for stridigheder med tamilerne, stridigheder som udviklede sig fra politisk aktivitet, til udenomsparlamentariske metoder og til egentlig krig.

Under det britiske kolonistyre havde tamilerne en stærk position inden for f. eks. den offentlige administration, inden for højere uddannelser og inden for handel, en position tamiler straks efter uafhængigheden i 1948 så truet. Eksemplerne på denne udvikling er mange.

1. Lovgivningen i 1948-49 fratog de tamilske teplantagearbejdere deres muligheder for at opnå statsborgerskab og dermed mulighederne for at kunne stemme.
2. Lovgivningen i 1956 erklærede sinhala som eneste officielle sprog i landet og selv om det allerede i 1957 blev offentlig erklæret at tamilsk skulle anerkendes som "sproget for en national minoritet" blev det først officiel politik i juli 1987.

Lovgivningen medførte et fald fra 1956, hvor 30 % af stillingerne i den offentlige administration var besat af tamilere, til blot 5 % i 1975. I dag udgør de tamilske talende blot 8,4 % af de ca. 900.000 offentligt ansatte.

At lovgivningen kom i 1956 var nok ikke helt tilfældigt, idet man i Sri Lanka da netop festligholdt 2500 års dagen for Buddhas fødsel. I forbindelse med denne Buddha Jayanthis festligholdelse året igennem var det for de buddhistisk orienterede singalesere kun naturligt at buddhismen og deres eget sprog skulle fremmes.

3. I 1972, hvor landet skiftede navn til Sri Lanka, og i forbindelse med indførelsen af en ny grundlov skærpedes præferencen for singhalesisk kultur, buddhisme og

mindretalsrettigheder blev beskåret, hvilket reelt medførte at tamilerne blev nedgraderet til en slags andenklassens borgere.

Det skal pointeres at den til en hver tid siddende regering, præmieminister og præsident har altid været en singaleser.

Yderligere Historisk baggrund:

Historie – Befolkningsgrupper – indvandring – kolonimagter og selvstændighed

Indvandring til Ceylon

Øen Ceylon har været beboet i mere end 300.000 år. For ca. 5.000 år siden indvandrede singalesiske befolkningsgrupper fra Indien og blev ca. 800 senere efterfulgt af tamilske hinduer, også fra Indien.

Denne senere indvandring skete nogenlunde samtidig med at de singalesiske befolkningsgrupper konverterede til buddhismen. En ny, men noget mindre indvandringssølge, fandt sted i 1870'erne, hvor tamilske tearbejdere fra det sydlige Indien, fandt beskæftigelse i engelsk ejede teplantager på øen.

Det muslimske befolkningselement i dagens Sri Lanka udgør ca. 7 %. Disse grupper indvandrede til landet i perioden ca. 800 – 1500 efter nutidens tidsregning. Godt 93 % af muslimerne stammer fra arabisk indvandring af handelsfolk, mens ca. 5 % af muslimerne stammer fra malaysiske indvandrere i den periode hvor både Ceylon og det nuværende Indonesien var under hollandsk styre.

Endelig findes der blandt muslimerne også en lille gruppe, der stammer fra det nordvestlige Indien/Pakistan. Igen var det primært handelsfolk, der søgte nye muligheder i Ceylon.

Disse forskellige indvandring og dermed sammensætningen af øens befolkning, samt de forskellige kolonimagters, ikke mindst England som den seneste kolonimagt, håndtering af de etniske grupper og disses involvering i kolonistyret er baggrunden for og i en vis forstand årsagen til den krig, der har hærgnet Sri Lanka siden 1983. Herom senere.

Udenlandsk dominans

Øen havde tre forskellige kongeriger før europæernes besættelse. Der var et tamilsk kongerige som regerede de nordlige og østlige dele af øen. De andre to kongeriger var singalesiske og regerede resten af øen.

Ceylon var igennem mange århundreder underlagt fremmede magter: Først Chola riget i det sydlige Indien; i 1500 tallet overtog Portugal magten over øen. Senere fordrev Holland portugiserne for selv i 1795 at blive fordrevet af England, som blev den første af kolonimagterne, der kunne tage kontrol over hele øen.

I kølvandet på 2. Verdenskrig og følgende på selvstændigheden for Indien og Pakistan (i 1947) overdrog England i 1948 magten over øen til dens egne indbyggere. Det nye land, Ceylon, blev etableret som en selvstændig republik med tilknytning til det britiske Commonwealth of Nations. Landet skiftede navn til Sri Lanka (= Det strålende land) i 1972.

Hvem er krigens parter?

Singalesiske politiske partier

UNP, eller United National Party (Ekshat Jathika Pakshaya) blev grundlagt allerede i 1946 af bl.a. Don Stephen Senanayke, som blev landets første premierminister i 1948. En anden af UNP grundlæggerne var S.W.R.D. Bandaranaike, som dog i 1951 brød ud og dannede sit eget parti, SLFP, Sri Lanka Freedom Party (Sri Lanka Nidahas Pakshaya).

Allerede i 1937 havde Bandaranaike dannet Sinhala Maha Sabha, en gruppering der indgik i UNP i 1946, men som i 1951 dannede grundlaget for oprettelsen af SLFP.

Bandaranaikes grundlæggende holdning var at fremme sinhalesisk kultur og fremme de sinhalesiske befolkningsgruppers interesser.

I løbet af 1950'erne medførte dette at SLFP advokerede for en sprogpolitik, der kun skulle tillade at Sinhala som officielt sprog i landet. Selvom både UNP og SLFP begge primært er partier, der har deres base i de sinhalesiske befolkningsgrupper, har UNP holdt sig fra en ekstrem sinhalesisk retorik og politik.

UNP opfattes også mere som et mere moderat konservativt parti, hvor SLFP opfattedes som et socialistisk/socialdemokratisk præget parti og med en udpræget sinhalesisk orienteret politik.

Familiepartier

Begge store partier har været og er fortsat i en vis udstrækning "familie"-partier. Da grundlæggeren af SLFP, S.W.R.D. Bandaranaike, i 1959 blev myrdet af en buddhistisk munk, blev han kort tid efter afløst på premierministerposten af sin kone, Sirimavo Bandaranaike, som dermed blev verdens første kvindelige premierminister.

Hendes datter er landets nuværende præsident, Kumaratunga, der i 1984 sammen med sin mand, Vijay Kumaratunga dannede et nyt sinhalesisk parti (SLMP), idet de mente at hovedpartiet, SLFP, ikke længere respekterede de værdier, som SLFP var dannet på. Præsidenten er nu leder af dagens SLFP.

UNP har været kendt som et "onkel-nevø"-parti, hvor magten og ofte premierministerposten er gået i arv fra far til søn (i 1952), til onkel (i 1953), til nevø.

UNP's nuværende premierminister, Wickremasinghe, er således også en del af denne familietradition, idet han er nevø til Sri Lankas første præsident, Junius Jayewardene, som i 1970 blev den politisk ledende skikkelse i UNP. Junius Jayewardene er ikke i direkte familie med UNP grundlæggeren, men en noget fjernere slægtning, men dog således en del af familien.

Traditionen med stærke "familie"-partier er kendt fra øvrige lande i området, eks. Indien, Pakistan og Bangladesh.

Med de to store partiers dominerende rolle og med deres udprægede singalesiske basis var grobunden skabt for stridigheder med den tamilske befolkning, stridigheder som udviklede sig fra politisk aktivitet, til udenomsparlamentariske metoder, til egentlig krig.

Under det britiske kolonistyre havde tamilerne en stærk position inden for eks. den offentlige administration, inden for højere uddannelser og inden for handel, en position tamil straks efter uafhængigheden i 1948 så truet. Eksemplerne på denne udvikling er som ovenfor nævnt mange.

Tamilske partier

Tamilernes politiske tilhørsforhold var fordelt på en række partier uden større politisk indflydelse. På trods af de åbenlyse urimeligheder tamilerne som befolkningsgruppe blev udsat for i løbet af de første 20-25 år efter uafhængigheden i 1948 arbejdede man meget længe rent politisk og parlamentarisk.

Den overvejende holdning blandt ledende tamiler var at de bedst fremmede deres forhold ved politisk samarbejde med det regerende parti.

Først i midten af 1950'erne, efter introduktionen af singalesisk som eneste officielle sprog, begyndte man at overveje andre metoder end samarbejdspolitikken inden for en helstatsfunktion. Nogle begyndte at tale om en føderal ordning, et emne som dog i de første mange år ikke nød den store støtte, selv blandt tamilere.

Man skulle helt hen til begyndelsen af 1970'erne, hvor bl.a. ophævelsen af en række mindretalsrettigheder fik flere af de tamilske partier til at slutte sig sammen i Tamil United Front, TUF, som i 1976 skiftede navn til Tamil United Liberation Front, TULF med et samtidig krav om oprettelsen af et selvstændigt land for tamilerne, Tamil Eelam.

Radikaliseringen af tamilerne kom bl.a. i kølvandet på en væbnet opstand i 1971 blandt singalesiske unge i det sydlige Sri Lanka, hvor de havde dannet det marxistiske parti, Folkets Befrielsesfront, Janatha Vimukhti Peramuna, JVP. Opstanden blev slået hårdt ned.

Samtidig mente mange tamilere at Indien også ville komme dem til hjælp i forbindelse med dannelsen af en tamilsk stat, på samme måde som Indien havde hjulpet Bangladesh til at vinde friheden fra det daværende Vestpakistan.

Radikaliseringen af især de unge tamiler blev kraftigt påvirket af nye krav til optagelsen på universiteterne, hvor man nu krævede højere adgangskarakterer for tamilske unge end for singalesiske unge. Dette accentuerede for de unge tamiler kun yderligere den diskriminering de igennem mange år havde været udsat for, og som havde medført at tamilske unges optagelsesprocent på universiteterne var faldet fra 30 i 1948 til godt 6 i 1973.

Modstandsbevægelsen/LTTE og Prabhakaran

Samtidig med omdannelsen af TUF til TULF i 1976 dannedes i maj 1976 en tamilsk undergrundsgruppe, Tamil New Tigers, som hurtigt skiftede navn til Liberation Tigers of Tamil Eelam, eller LTTE, hvor en af grundlæggerne var den unge Velupillai Prabhakaran (født i november 1954).

Radikaliseringen af tamilerne kom tydeligt til udtryk ved parlamentsvalget i 1977, hvor TULF, der gik til valg på en fri tamilsk stat i det nordøstlige Sri Lanka, fik en klar valgsejr i de nordlige og østlige provinser og med 18 sæder i parlamentet blev det største oppositionsparti. UNP havde vundet valget med 140 pladser i parlamentet, mens SLFP faldt fra 92 pladser til blot 8.

I perioden fra 1977 til 1983 tog de politiske spændinger til, kulminerende parlamentarisk i oktober 1983, hvor samtlige TULF parlamentarikere nedlagde deres pladser i parlamentet i protest mod et grundlovsændrings forslag. Dette ville indebære at det ville være grundlovsstridigt at advokere for en selvstændig stat inden for Sri Lankas enhed.

Modstandsbevægelsen/LTTE kontra andre tamilske grupper

Samtidig med stridighederne mellem singalesere og tamilere, kæmpede tamilske grupper også indbyrdes. De voldsomme begivenheder i 1983 i Sri Lanka, se neden for, førte til fremkomsten af i hvert fald 6 større tamilske modstandsgrupperinger.

Langsomt henover årene har LTTE skilt sig ud som den dominerende.

Dette skete bl.a. på baggrund af deres lederskab, målrettethed, disciplin, handlekraft og høj moral (som gav anerkendelse blandt tamiler) og indisk støtte, eks. i 1986 hvor den indiske regering aktivt forsøgte at mægle mellem modstandsbevægelsen og den

srilankanske regering. LTTE og andre grupper modtog efter sigende også støtte i form af våbenleverancer fra Indien.

LTTE fremtidssikrede sig dog ved at sikre sig indtægter fra tamiler verden over. De stod derfor langt bedre økonomisk rustet til at fortsætte den væbnede kamp.

Krigen fra 1983-2006, et mere end tyveårigt perspektiv

1983 – den væbnede modstand begynder

Endnu inden TULF i oktober 1983 trak sig ud af parlamentet havde alvorlige sammenstød mellem tamilske modstandsgrupper og regeringen givet startskuddet til den knap 20-årige lange borgerkrig, som fortsat her i 2006 endnu ikke er afsluttet.

Den 23. juli 1983 mistede 13 soldater fra den srilankanske hær livet i et baghold i Jaffna i det nordlige Sri Lanka som hævn for drabet på modstandsfolkene. Dette førte til meget voldsomme angreb på civile tamiler i Colombo i dagene derefter. Man skønner at der i ugen fra den 24. til den 31. juli blev dræbt over 3.000 tamilere af rasende singalesere. Man mener at kriminelle singalesiske bander med tilknytning til regeringspartiet UNF flere steder var aktive i disse pøbeloverfald.

Den ulmende konflikt mellem de to befolkningsgrupper slog derefter over i væbnet krig. Der er nogle der mener at der er en meget direkte linie fra sammenstødene d. 24. juli 1983 i Colombo til LTTEs angreb 18 år senere den 24. juli 2001 på Colombos civile og militær lufthavne (hvor ingen civile mistede livet) og datoen blev valgt meget præcist for at binde båndene tilbage til overfaldene og drabene på civile tamiler i Colombo.

Igennem den mere end tyveårige krig har kampene mellem modstandsbevægelsen og regeringsstyrkerne bølget frem og tilbage.

Som nævnt oven for har LTTE over årene udviklet sig til den eneste rigtig magtfulde tamilske modstandsbevægelse.

Forsøg på fredsforhandlinger

Der har i løbet af årene været flere tiltag til at få afsluttet borgerkrigen. Tilbage i 1985 gennemførtes i Bhutan de første fredsforhandlinger mellem parterne, dog uden at disse førte til noget resultat.

Sri Lankas regering bad i 1987 Indien om hjælp til at få tamilernes modstandsbevægelse, LTTE, tilbage til forhandlingsbordet. De to lande enedes samtidig om at der i Sri Lanka skulle etableres tamilske områder med regional autonomi, en ordning som tamilernes modstandsbevægelse dog afviste som utilstrækkelig, da tamilske områder ikke var samlet.

I stedet for at virke som fredsmægler gik Indien nu ind på regeringens side, da modstandsbevægelsen ikke bøjede for Indiens pres. De indiske tropper i oktober 1987 indleder en militær offensiv mod medlemmer af modstandsbevægelsen, uden dog at kunne nedkæmpe disse. Frustreret over de manglende fremskridt og omfattende modstand mod indiske troppers tilstedeværelse over hele øen forlod de Sri Lanka i løbet af 1990, og den nye præsident i Sri Lanka, Premasada, og modstandsbevægelsen indledte nye fredsforhandlinger igen, dog uden positive resultater.

Kumaratunga træder ind på scenen

I maj 1993 trådte Chandrika Bandaranaike Kumaratunga ind på den politiske scene i Sri Lanka. Hun var nærmest blevet født til en politisk karriere. Både hendes far og mor havde været premierministre i Sri Lanka. Selv havde hun som nævnt oven for sammen med sin

mand dannet et nyt parti. Hendes mand var i 1989 også blevet dræbt, man mener af yderligtgående singalesere, JVP.

Her i 1993 blev hun som 47-årig valgt ind i provinsregeringen i den vestlige provins, hvor hun blev valgt som Chief Minister. Allerede året efter blev hun som medlem af Peoples Alliance, hvor hendes parti SLFP er det største, valgt ind som parlamentsmedlem, og som PA-Alliancens premierminister kandidat. Hun blev udnævnt til premierminister i august 1994 og endte dermed en periode på 17 år med UNP som regeringsledende parti.

De sidste 16 måneder havde premierminister posten været besat af Ranil Wickremasinghe, som altså måtte overlade posten i 1994 til Chandrika Kumaratunga og hendes PA-koalition.

Meget hurtigt efter sit valg som premierminister stillede Chandrika Kumaratunga op til præsidentvalget, hvor hun blev valgt med et overvældende flertal på 62 % af de afgivne stemmer. Flertallet af tamiler stemte på hende, da hun under valg kampagne lovede fredsforhandlinger med tamilernes modstandsbevægelse, LTTE.

Den nyvalgte præsident tog hurtigt initiativ til en ny, tredje runde fredsforhandlinger med tamilernes modstandsbevægelse. LTTE kvitterede i januar 1995 ved at erklære våbenhvile og løslod nogle tilfangetagne singalesiske soldater. Våbenhvilen varede dog kun nogle måneder før den væbnede konflikt brød ud igen, da præsidenten trak tiden ud under hele forhandlingsperioden og heller ikke overholdte sine løfter. I 1999 udskrev præsidenten valg 1 år før udløbet af hendes valgperiode og blev genvalgt.

Jaffna-halvøen – Elefantpasset – 11. september 2001

I løbet af de næste par år rasede krigen med store tab på begge sider. Ikke mindst genvandt LTTE i marts 2000 kontrollen med den smalle landtange kaldet Elefantpasset, der forbinder Jaffna-halvøen med resten af landet, samt kontrollen med den nord-syd gående hovedvej, A9. Desuden foretog LTTE den 24. juli 2001 angreb på Colombos civile og militær lufthavne (hvor ingen civile mistede livet). Et hårdt slag for den Sri Lankas hær.

Især de to angreb bragte Sri Lanka til en erkendelse af at en militær løsning ikke kunne påtvinges overfor tamiler. Og efter terrorhandlingerne i USA den 11. september 2001 og de ny politiske tendenser i det internationale samfund, især den manglende vilje til at adskille frihedskampe og decideret terroraktioner, besluttede LTTE at tiden nu var inde til at vise at de er seriøse og vil gerne indgå i politiske forhandlinger. De så det som et passende tidspunkt at vise omverdenen at de er bevæbnet for at beskytte sin befolkning.

Der blev dermed skabt et bedre grundlag for de norske mæglingsbestræbelser, som var pågået siden 2000. Samtidig var der en del indenrigspolitisk manøvrering, hvor bl.a. det muslimske parti, Sri Lanka Muslim Congress, som ellers var parlamentarisk støtte for den siddende PA-koalitions regering, trak sine 7 parlamentspladser væk fra regeringen, som dermed mistede sit flertal.

Præsidenten opløser parlamentet og indgår et par måneder senere en valgalliance med det marxistiske singhalesiske parti, JVP. Da regeringen dermed igen har flertal i parlamentet, genindkaldes dette, for dog kun hurtigt igen at blive hjemsendt, idet regeringskoalitionen igen mister sit flertal efter at 8 PA-parlamentarikere skifter side.

Der udskrives nyvalg, hvor oppositionspartierne vinder komfortabelt og igen kan danne regering under ledelse af det største parti, UNP, og igen med Ranil Wikremasinghe som premierminister. Her stemmer tamilerne på Ranil Wikremasinghe, da han giver valg løfte om fredsforhandlinger. LTTE opfordrer tamilere til at stemme på fredskandidaten.

Den nye koalitionsregering, hvori bl.a. indgår SLMC, sidder på 114 af parlaments 225 pladser, men får også parlamentarisk støtte fra 15 pladser, der gik til tamilske politikere samlet i Tamil National Alliance, omfattende 4 tamilske partier.

UNF regering i december 2001 – fredsprocessen accelereres

På Sri Lanka har den siddende præsident altid den afgørende magt.

LTTE erklærede d. 19. december 2002 en ensidig våbenhvile og løslod d. 23. januar 2002 10 krigsfanger for at vise deres vilje til fred. Meget hurtigt efter regeringsdannelsen lykkedes det ved den fortsatte norske mægling at få indgået en gensidig våbenhvileaftale med parterne.

Aftalen, der blev underskrevet d. 23. februar 2002, omfattede bl.a. rekruttering og udsendelse af et nordisk våbenhvileobservatørkorps, kaldet Sri Lanka Monitoring Mission, SLMM.

Våbenhvileaftalen har i det store og hele holdt siden indgåelsen i februar 2002. SLMM har aktivt medvirket til dette.

Frem til april 2003 gennemførtes 6 forhandlingsrunder mellem UNF-regeringen (som reelt ikke havde nogen egentlige magt) og LTTE, fortsat med Norge som mægler. De 6 runder blev afholdt både i Asien og i Europa.

Allerede ved det første møde i september 2002 i Bangkok kom et meget afgørende gennembrud, idet LTTE nu erklærede at man ville kunne acceptere at få "substantiel autonomi", og at kravet om dannelsen af en selvstændig stat kun ville være en "allersidste udvej", hvis kravet om autonomi og selvbestemmelse ikke kunne opfyldes. LTTE har siden da holdt fast i denne strategi.

Kun fremtiden vil kunne vise om Sri Lanka er i stand til at forstå/ indse tamilernes kompromissøgende strategi. Sri Lanka havde tidligere anset denne strategi for at være en svaghed i tamilernes modstandskamp.

I april 2003 meddelte LTTE dog at de trak sig for fredsforhandlingerne i erklæret utilfredshed med manglende fremskridt i de omstridte nord og øst distrikter. LTTE mente ikke at regeringen levede op til våbenhvileaftalens aftale om økonomisk udvikling i disse distrikter. Under fredsforhandlinger oprettede parterne i enighed en organ, SHIRAN, som skulle have været med til at sikre den internationale hjælp til genopbygningen af det tamilske område. Men præsidenten opløste denne organ som landets højeste ret også dømte som grundlovsstridig. Og befolkningen i disse områder kunne ikke mærke nogen fredsdividende.

Med samme begrundelse holdt LTTE sig væk fra en stor international donorkonference, der blev holdt i juni 2003 i Tokyo, hvor det internationale donorsamfund stillede 4,5 mia. US\$ over en 4-års periode i udsigt som bistand til Sri Lanka i forbindelse med fredsprocessen og genopbygning efter indgåelse af en egentlig fredsaftale.

Norsk mægling – Selvstyreadministration i nord og øst

Forhandlinger mellem regering og LTTE om oprettelsen af en midlertidig administration for de 8 distrikter i nord og øst, som primært havde været berørt af krigen.

D. 31. oktober 2003 via Norge til regeringen overrakte LTTE sit forslag til en midlertidig administration, Interim Selv-Governing Authority. Forslaget blev modtaget positivt af regeringen, som mente at det kunne bruges som et udgangspunkt for de nødvendige drøftelser til at nå frem til en egentlig fredsaftale.

Præsidenten og med hende den politiske opposition i parlamentet, ikke mindst det meget singalesisk og ekstremt venstreorienterede JVP, et parti som klart går ind for en centralistisk styring af landet, mente derimod at grænsen nu var nået for yderligere indrømmelser til LTTE. Præsidentens indgriben den 4. november 2004 i den politiske dialog mellem regering og LTTE førte til den aktuelle politiske krise, som er anført oven for.

Den tamilske modstandsbevægelsens udspil af oktober 2003 om en midlertidig administration har således i første omgang lidt samme skæbne som tilsvarende tidligere forsøg på at indgå en aftale herom. De tidligere forsøg, i 1987 under en UNP regering, og i 1995 og 1996 under en PA regering, og forslaget fra UNF regeringen tidligere i 2003 strandede alle på modsatrettede interesser: En centralistisk holdning hos regeringen og hos LTTE et ønske om decentral magtudøvelse.

Hvad er det nuværende udfordringer i fredsforhandlinger:

Det er svært at have en dialog med en person, der slår dig samtidig. Det er situationen for tamilerne i Sri Lanka lige p.t. Sri Lankas efterretningstjeneste foretager nogle hensynsløse voldelige aktioner mod civile tamiler og modstandsbevægelsen. Sri Lanka gør intet for at skabe normale forhold for befolkningen i det tamilske område.

Sri Lankas efterretningstjeneste udnytter og udstyrer tamilske paramilitære grupper med våben som foretager aktioner mod LTTE og andre demokratiske kræfter både blandt tamiler og signalisere. Deres aktioner giver dobbelt effekt – tamilske personer udslettes og samtidig skabes modstand mod tamiler blandt signaliser og i det internationale samfund. Deres aktioner ser ud som om, at det er LTTE som har været indblandet i det. Dermed udstilles tamiler og LTTE som terrorister i udlandet. Det lykkedes dem i rimelig grad.

Der er flere væsentlige grunde til det.

- For det første en aktion mod LTTE foretaget fra 'tamilske' militser ville se ud, som om tamilerne ikke står sammen om deres kamp.
- Tamilernes hjemland er isoleret fra omverden p.g.a. den geografiske beliggenhed. Den geografiske isolation har Sri Lanka udnyttet til fulde i sin propaganda mod tamiler på den internationale scene.
- Tamiler, der har haft topposter i den srilankanske administration, er/ var tavse i forhold til konflikten, da de skulle bevare deres jobs.
- Samtidig er det signalisere der er lokale korrespondenter for internationale medier som Reuters, AFP, AP osv. De sender pro singalesiske oplysninger og de bruger typisk militær som deres kilder.

Danmarks rolle i tamilernes fred:

Tamilerne i Danmark er utrolig glad for dansk deltagelse i det nordiske observatør-korps. Samtidig bruger Danmark adskillige millioner kroner til udvikling på Sri Lanka. Det er en åben hemmelighed at Sri Lankas efterretningstjeneste arbejder på at sabotere fredsforhandlinger på Sri Lanka. Til det formål udnyttes nogle paramilitære grupper (navnlig Karuna gruppen, EPDP). Disse paramilitære grupper har deres folk som arbejder i Danmark. De driver hjemmesider for disse grupper.

Det er dem som stod frem i medierne i Danmark og påstod at tamilerne bliver tvunget til at give et bidrag til deres modstandskamp i deres hjemland. I forhold til denne påstand har Dansk Sammenslutning af Tamilske Organisationer, DSTF, åbent opfordret i medierne at personer, der føler sig truet af såkaldte 'tigre', skal gå til politiet. DSTF som repræsentant

for tamiler i Danmark, nævner altid overfor tamiler, at danske love skal overholdes til punkt og prikker.

Tamilernes modstandsbevægelse i Danmark

I Danmark har tamilerne boet i ca. 23 år. Det er en befolkningsgruppe, der klarer sig rigtigt godt på det danske arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet, kilder: Årbog om udlændinge i Danmark 2004.

Modstandsbevægelsen, LTTE har ikke nogen repræsentanter i Danmark som er DSTF bekendt. I Danmark findes, personer, der frivilligt giver deres bidrag til vores frihedskamp.

Modstandsbevægelsen har aldrig arbejdet mod Danmark og danske interesse. USA har selv sagt, at LTTE ikke kan sammenlignes med Al-Qaida eller andre terrororganisationer. Hvis der findes sympatisør med modstandsbevægelsen, der afpresser penge fra andre skal de straffes efter danske regler.

Modstandsbevægelsens frihedskamp foregår kun på Sri Lanka, primært i det tamilske områder og den er ikke forbudt på Sri Lanka.

Et forbud mod LTTE fra et neutralt land som Danmark vil uden tvivl skade den forvejen skrøbelige våbenhvile mellem parterne.

Derfor vil DSTF anbefale følgende:

- At Danmark ikke skrider til handlinger, der kan skabe mulighed for en forværring af situation.
- At Vi ønsker fortsat, at Danmark spiller sin rolle som neutralt land i forhold til konflikten på Sri Lanka og fortsat støtte fredsiniciativet.
- At Vi mener et forbud mod vores modstandsbevægelsen i Danmark og i EU vil få alvorlig konsekvens for våbenhvilen.

Derfor appellerer vi indtrængende til ikke at tage skridt til et forbud mod vores modstandsbevægelse, LTTE – hverken i Danmark eller i EU. Vi vil også anmode om at have dialog med os hver gang, der opstår et alvorligt problem i forhold til tamiler.

Internationalt krav og tamiler:

At opgive vores væbnet kamp.

Der er ingen mennesker, der ønsker at miste deres værdifulde liv, ej heller tamiler. Tamilerne startede en væbnet kamp, da Sri Lanka ikke respekterede vores demokratiske fredelige protester og udøvede ekstrem vold mod fredelige demonstrationer. Tilliden til Sri Lanka er da heller ikke tilstede p.g.a tidligere og nuværende brud på løfter. Tamilernes oplevelse af Sri Lankas magthavere er, at ingen singalesisk leder vil medvirke til at finde en værdig løsning på konflikten.

Tamilernes historiske erfaringer gennem de sidste 58 år er, at vi skal selv forsvare os for ikke at blive totalt udslettet og/ eller fordrevet fra vores jord.

Tamilerne ønsker ikke at overlade sikkerheden til andre, så længe freden ikke er opnået. Vi kan godt selv forsvare os og forvalte vores territorier.

Vi, tamiler, var en selvstændig nation og vi ville have vores selvstændighed tilbage. Vi har vores eget territorium, eget sprog, egen historie og kultur. Ikke nok med det vi har kontrol med over 60 % af de tamilske territorier.

Vi vil ikke være afhængige af nogen. Vi kan og vil selv kæmpe vores kamp for selvbestemmelse.

Derfor appeller DSTF til følgende:

- **Vi ønsker internationale samfundets anerkendelse for vores ret til selvbestemmelse.**
-
- **Vi forventer og ønsker politisk og moralsk opbakning til vores kamp.**
- **Vi forventer at tamilernes repræsentanter behandles med samme diplomatiske status som Sri Lanka.**
- **Vi ønsker at omverdenen bliver klar over og erkender, at Sri Lanka træner og bevæbner tamilske paramilitære grupper, der foretager drab m.m. Sri Lanka får det derved til at se ud som om disse drab begås af modstandsbevægelsen, LTTE, men dette er et falsk billede af den virkelige modstandsbevægelse.**